บทความ ๕๖/๒๕๖๒

วีระเชษฐ์ จรรยากูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

เอาไหม โครงการนี้ ?

เป็นเรื่องใช้สิทธิขอดูข้อมูลที่เห็นว่าการมีโครงการใหญ่ ๆ อาจกระทบต่อชุมชน เมื่อได้ศึกษาข้อมูลผลได้ผลเสียแล้วค่อยคุยกันว่าจะรับหรือไม่รับ

นางสาวหน้าใสอยากรู้ว่าโรงไฟฟ้าที่จะสร้างจะทำให้อำเภอของเธอโชติช่วงชัชวาลย์ คุ้มค่าหรือไม่กับผลกระทบที่จะตามมา จึงมีหนังสือถึงสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต (รง.๓) คือ แผนผังโครงการโรงไฟฟ้าชีวมวลขนาด ๔๘ เมกกะวัตต์ของบริษัท สว่างไสว แต่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปฏิเสธด้วยเหตุผลว่า ได้สอบถามจากบริษัท สว่างไสว แล้วบริษัท ฯ คัดค้านคำขอถ่ายเอกสารดังกล่าว จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ไม่ได้ นางสาวหน้าใสจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีหนังสือส่งเอกสารไปให้คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า ที่ปฏิเสธไม่เปิดเผยเอกสารให้ เนื่องจากปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คือมีหนังสือไปถึงบริษัท สว่างไสว ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียเพื่อสอบถามว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ขอหรือไม่ บริษัท ฯ มีหนังสือตอบคัดค้าน จึงได้แจ้งให้นางสาวหน้าใสทราบเหตุผลแล้ว แต่สำหรับแผนผังโครงการโรงงานไฟฟ้าชีวมวล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ถ่ายเอกสารให้นางสาวหน้าใสแล้ว คือ แผนผังรวมเอกสารสิทธิ์ที่ดินของโรงงาน แผนผังที่ตั้งสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ แผนผังรายละเอียดสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ แผนผังการติดตั้งเครื่องจักร แผนกหม้อไอน้ำ เครื่องจักรแผนกเทอร์ไบน์ เครื่องจักรแผนกไฟฟ้า เครื่องจักรระบบบำบัดน้ำเสีย รวม ๗ รายการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต (รง.๓) คือ แผนผังโครงการโรงไฟฟ้าชีวมวลขนาด ๔๘ เมกกะวัตต์ ของบริษัท สว่างไสว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ในการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคาร การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ หน่วยงานอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่น ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต (รง.๓) พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่นางสาวหน้าใส

นี่แหละครับ การใช้กฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง ศึกษาข้อมูลแล้วจะได้ไม่ต้องเดินขบวนกันไปประท้วงให้เหนื่อย มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(สค ๔๐๐/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการพร้อมให้ข้อมูล”

บทความ ๕๗/๒๕๖๒

วีระเชษฐ์ จรรยากูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ใครกู้ไป จ่ายคืนด้วย

ระยะนี้พวกเราคงสนุกกับการลงทะเบียนรับสิทธิ ชิม ช็อป ใช้ และร้อยเดียว เที่ยวทั่วไทย ที่รัฐบาลต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจ ตัวนี้ให้ฟรี แต่มีอีกโครงการหนึ่งที่ให้กู้ยืมแล้วต้องคืน แต่ไม่ยอมคืน แล้วมีคนขอตรวจสอบ

นายกะตังค์มีหนังสือถึงศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ พ. ขอให้ตรวจสอบการกู้ยืมเงินโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ เช่น ไม่มีผู้กู้ส่งคืนเงินต้น เจ้าหน้าที่บกพร่องไม่ตรวจสอบเอกสารให้ดี มีใครเป็นคณะกรรมการบ้าง ฯลฯ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ฯ ปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) นายกะตังค์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า หน่วยงานไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๔ รายการ คือ ๑) รายชื่อผู้ยืมเงินที่จ่ายแล้ว ๔ ราย ๒) รายชื่อผู้ยืมเงินที่ค้างชำระ ๑๐ ราย ๓) รายชื่อผู้อยู่ระหว่างผ่อนชำระ และ ๔) สำเนาบัญชีกองทุนโครงการ ฯ

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ พ. มีหนังสือส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงสรุปว่า นายกะตังค์ไม่ได้ขอสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอ แต่ขอให้ตรวจสอบการกู้ยืมเงินโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน อำเภอจึงมอบให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วแจ้งผลให้อำเภอทราบ ซึ่งได้แจ้งผลการตรวจสอบให้นายกะตังค์ทราบแล้ว โดยปกปิดข้อมูลบางรายการที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลในเรื่องการกู้ยืมเงิน และแจ้งว่าหากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมให้ขอจากสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑, ๒ และ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ ที่แสดงฐานะการเงินของสมาชิก การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แต่เพื่อการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณของรัฐและความโปร่งใสของโครงการนี้ จึงเห็นควรให้นายกะตังค์เข้าตรวจดูเอกสารได้ แต่ไม่ให้สำเนา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำเนาบัญชีกองทุนโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ พ. อนุญาตให้นายกะตังค์เข้าตรวจดูเอกสารรายการที่ ๑ รายการ ที่ ๒ และรายการที่ ๓ ได้ แต่ไม่ต้องถ่ายสำเนาให้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายกะตังค์

ดีครับ คนที่อยู่ใกล้ปัญหาที่สุดก็คือคนในพื้นที่แหละครับ ไม่อย่างนั้นก็ไม่มีเงินหมุนเวียนไปให้คนอื่นที่เดือดร้อนกู้ต่อ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หารือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๙๗/๒๕๖๒)

"ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต"

บทความ อ. ๕๘/๒๕๖๒

วีระเชษฐ์ จรรยากูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ขอข้อมูลเพราะตกใจ

เรื่องนี้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารเห็นว่ามีชื่อตัวเองถูกร้องเรียนแบบเต็ม ๆ ทำอย่างไรจะชี้แจงได้ ไม่มีเอกสารในมือเลย เลยขอข้อมูลที่ถูกร้องเรียน ได้หรือไม่ ไปดูกัน

นางสาวขวัญหายได้เป็นผู้ยืมเงินทดรองราชการในโครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการของหน่วยงาน ก. แต่โครงการสัมมนานี้มีผู้ร้องเรียนต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบแห่งหนึ่ง ต่อมาหน่วยงานดังกล่าว (หน่วยงาน ข.) มีหนังสือถึงหน่วยงาน ก. ขอทราบข้อเท็จจริงพร้อมทั้งเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง นางสาวขวัญหายในฐานะผู้ยืมเงิน จึงมีหนังสือถึงสำนักงาน ข. ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนพร้อมเอกสารประกอบการร้องเรียนทั้งหมด แต่สำนักงาน ข. มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ นางสาวขวัญหายจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงาน ข. ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณา ประกอบด้วยหนังสือร้องเรียน แผ่นซีดีภาพโครงการสัมมนาและเอกสารการเบิกจ่าย และชี้แจงสรุปว่า คดีนี้อยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หากมีหลักฐานเพียงพอว่านางสาวขวัญหายกระทำผิดจริง ก็จะแจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบเพื่อชี้แจงและหาหลักฐานมาโต้แย้ง ขณะนี้ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ยังไม่มีผลการพิจารณาหรือคำสั่งถึงที่สุดที่จะมีผลต่อนางสาวขวัญหาย จึงยังเปิดเผยให้ไม่ได้ ในส่วนของนางสาวขวัญหายชี้แจงว่าเธอไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการในเรื่องเอกสาร แต่มีชื่อเป็นผู้ยืมเงิน เมื่อสัมมนากลับมาแล้วได้ตรวจดูเอกสารก็พบว่าเป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายเงิน ต่อมาสำนักงาน ข. มีหนังสือถึงหน่วยงานขอข้อเท็จจริงและเอกสาร ในฐานะเป็นผู้ยืมเงินเกรงจะมีความผิดและไม่มีโอกาสชี้แจง จึงได้ขอข้อมูลการร้องเรียน และที่สำคัญสำนักงาน ข. เรียกเจ้าหน้าที่ไปชี้แจงทีละคน ผู้ไปชี้แจงกลับไปแจ้งกับนางสาวขวัญหายว่า การร้องเรียนได้ระบุชื่อนางสาวขวัญหายเป็นผู้ทุจริต จึงร้อนใจอยากชี้แจง เพราะทราบดีว่าใครเป็นคนร้องเรียนและนางสาวขวัญหายมีเรื่องโกรธเคืองกับผู้ร้องเรียนมา ๕ ปีแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า หนังสือร้องเรียนโครงการสัมมนาดังกล่าวและเอกสารประกอบการร้องเรียนทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนที่ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แม้นางสาวขวัญหายอ้างว่าได้รับความเสียหายโดยตรงและผู้ร้องเรียนมีพฤติกรรมกลั่นแกล้ง แต่ตามคำชี้แจงของสำนักงาน ข. ว่าการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่มีผลถึงที่สุดที่จะมีผลโดยตรงต่อนางสาวขวัญหายจึงยังสรุปไม่ได้ว่าเป็นการร้องเรียนเท็จและยังไม่กระทบสิทธิของนางสาวขวัญหายโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) การที่สำนักงาน ข. ปฏิเสธการเปิดเผยจึงถูกต้องแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ตอนนี้รู้ว่าถูกร้องเรียนเรื่องโครงการนี้ ไปทบทวนประเด็นรวบรวมเอกสารทำคำชี้แจงข้อเท็จจริงไว้ล่วงหน้า เมื่อได้รับแจ้งประเด็นข้อกล่าวหาก็ค่อยชี้แจงและขอข้อมูลข่าวสารใหม่ครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หารือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สคค ๓๘๘/๒๕๖๒) *"เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น"*

บทความ อ. ๕๙/๒๕๖๒

วีระเชษฐ์ จรรยากูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สร้างขึ้นมาได้อย่างไร

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่นิติบุคคลทำหน้าที่ปกป้องสิทธิของผู้อยู่อาศัยในอาคาร ด้วยการใช้สิทธิตามกฎหมายขอดูข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง หากเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น

นางสาวดูแลได้รับมอบอำนาจจากกรรมการนิติบุคคลอาคารชุด ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา เกี่ยวกับสำเนาแบบแปลนอาคารชุดดังกล่าว เพื่อตรวจสอบแบบการก่อสร้างของอาคารที่ได้รับการตรวจสอบและอนุญาตจากกองควบคุมอาคาร เนื่องจากไม่ได้รับแบบแปลนสถาปัตยกรรมและโครงสร้างจากบริษัทผู้พัฒนาโครงการ แต่สำนักการโยธา มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิของเจ้าของผลงานโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) นางสาวดูแลจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักการโยธา ส่งสำเนาแบบแปลนอาคารชุด สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๑) และสำเนาใบรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๖) ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า แบบแปลนการก่อสร้างอาคารเป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เจ้าของแบบแปลนจึงมีสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวในการทำซ้ำ เผยแพร่ หรืออนุญาตให้ผู้อื่นทำซ้ำ เผยแพร่ ผลงานของตนได้ หากจะเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิของเจ้าของผลงานโดยไม่สมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า สำเนาแบบแปลนของอาคารชุด เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคาร การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ แต่หน่วยงานอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่น เพราะอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) จึงวินิจฉัยให้สำนักการโยธาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวดูแล

ท่านที่อาศัยในอาคารสูงไม่ว่าจะเช่า หรือซื้อเป็นเจ้าของ หากเห็นว่าอาคารสูงที่ท่านอยู่มีสิ่งที่ไม่น่าถูกต้อง อาจไม่ปลอดภัย ก็ขอตรวจสอบข้อมูลได้จากหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุม ตรวจสอบ อนุญาตให้ก่อสร้างได้ครับ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หารือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

(ที่ สค ๓๘๔/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ ๖๐/๒๕๖๒

วีระเชษฐ์ จรรยากูล
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ถามไปมาก แต่ไม่ยากอย่างที่คิด

เรื่องนี้เป็นเรื่องสุดท้ายสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ นอกจากสรุปคำวินิจฉัยที่ผมได้นำเสนอมาโดยตลอด ก็อยากจะให้ท่านได้รับทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนโทรศัพท์ไปปรึกษาการพิจารณาเมื่อได้รับคำขอข้อมูลข่าวสาร และการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีคำถามดี ๆ น่าสนใจครับ

๑. มีผู้ขอเอกสารที่ทำขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่ได้ทำลายไปแล้ว

หากได้ทำลายถูกต้องตามระเบียบงานสารบรรณ ก็มีหนังสือตอบชี้แจงและถ่ายสำเนาบัญชีรายชื่อเอกสารที่ขอทำลายที่มีชื่อเอกสารที่เขาขอส่งไปให้ หากตอบว่าไม่มีเนื่องจากทำลายไปแล้ว โดยไม่มีหลักฐานรายชื่อเอกสารแสดงว่าได้ขอทำลายตามระเบียบ ถ้าเขาไม่เชื่อ ผู้ขอมีสิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ ได้

๒. ขอเอกสารโครงการที่เกี่ยวเนื่องกัน ๒ กระทรวง ต้องขออนุญาตจากอีกกระทรวงหนึ่งหรือไม่

เมื่อเป็นเอกสารโครงการเดียวกันเนื้อหาเหมือนกัน หน่วยงานที่ได้รับคำขอและเป็นผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแล ต้องเป็นผู้พิจารณาว่าจะเปิดเผยให้ได้หรือไม่

๓. หน่วยงานจะขอเก็บหมายเลขหนังสือเดินทาง วีซ่า และหมายเลขสมาชิกสายการบินของพนักงานเพื่อสะดวกในการจัดการเรื่องไปต่างประเทศของพนักงาน เนื่องจากการเก็บเป็นครั้ง ๆ เมื่อพนักงานไปต่างประเทศ จะผิดพลาดเรื่องการพิมพ์ตัวเลขเอกสารดังกล่าว จะได้หรือไม่

เก็บได้ตามมาตรา ๒๓ (๑) ซึ่งกำหนดให้เก็บเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น แต่ขอให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ นี้โดยเคร่งครัด และระวังมาตรา ๒๔ ด้วยครับ

๔. ข้าราชการขอสำเนาข้อสอบพร้อมคำเฉลย แต่ได้เฉพาะกระดาษคำตอบของตัวเอง หน่วยงานแจ้งปฏิเสธว่า จ้างมหาวิทยาลัยออกข้อสอบ เก็บไว้เป็นคลังข้อสอบ

มีหนังสือปฏิเสธชัดเจนแล้ว ท่านก็ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันครับ แต่เรื่องนี้เคยมีแนววินิจฉัยไว้แล้วว่า หากเป็นคลังข้อสอบอาจให้เข้าตรวจดูพร้อมฟังคำชี้แจงแต่ไม่อนุญาตให้ถ่ายสำเนา

๕. ญาติผู้ป่วยขอรายชื่อบุคลากรทางการแพทย์ที่ให้การรักษาญาติ จะให้ได้หรือไม่

เปิดเผยให้ได้ครับ เพราะเอกสารรายชื่อขึ้นเวร OPD ชื่อแพทย์พยาบาลเจ้าของไข้เป็นเอกสารที่เกิดจากการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ผู้ขอเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ปกติก็ติดไว้หน้าห้องอยู่แล้ว

๖. ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นขอเอกสารที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของ อบต. ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ ยังเป็นสภาตำบล โดยไม่แจ้งเหตุผล

การใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ไม่ต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ไม่ต้องแจ้งเหตุผลครับ อยู่ที่ว่าข้อมูลข่าวสารที่เขาขอหน่วยงานมีเก็บอยู่หรือไม่ หากไม่มีก็ตอบชี้แจงไปและพยายามหาเอกสารเท่าที่มีย้อนหลังไป โดยไม่ต้องจัดทำขึ้นมาใหม่ เพื่อให้มีเอกสารตามที่ได้รับคำขอ

เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๒๘ (๒) เพราะฉะนั้น มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หารือไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ถาม/ตอบ ๒๕๖๒)

"ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต"